

ρίς ἔστιν· καὶ πρόδηλος ἡ μάχη τοῦ τὸν φυσικὸν λόγον
 ἀρχὴν μὲν εἶναι τοῦ περὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν τιθεμένου
 κελεύοντος δὲ μὴ πρότερον ἀλλ' ὕστερον ἐκείνων παρα-
 E δίδοσθαι. εἰ δέ τις ἐρεῖ γεγραφέναι τὸν Χρῆσιππον ἐν τῷ
 περὶ Λόγου Χρήσεως, ὡς 'οὐ καθάπαξ ἀφεκτέον ἐστὶ τῶν 5
 ἄλλων τῷ τὴν λογικὴν ἀναλαμβάνοντι πρώτην, ἀλλὰ κα-
 κείνων μεταληπτέον κατὰ τὸ διδόμενον,' ἀληθῆ μὲν ἐρεῖ
 βεβαιώσει δὲ τὴν αἰτίαν· μάχεται γὰρ πρὸς ἑαυτόν, ὅπου
 μὲν ἔσχατον τὸν περὶ θεῶν λόγον ἀναλαμβάνειν κελεύων
 καὶ τελευταῖον, ὡς διὰ τοῦτο καὶ τελετὴν προσαγορευό- 10
 μενον, ὅπου δὲ πάλιν ἐν πρώτοις ἅμα καὶ τούτου μεταλη-
 πτέον εἶναι λέγων· οἴχεται γὰρ ἡ τάξις, εἰ πάντων ἐν πᾶσι
 μεταλαμβάνειν δεήσει. τὸ δὲ μεῖζον, ὅτι τοῦ περὶ ἀγαθῶν
 F καὶ κακῶν λόγου τὸν περὶ θεῶν ἀρχὴν πεποιημένος οὐκ
 ἀπὸ τούτου κελεύει τὸν ἠθικὸν ἀρξαμένους ἀναλαμβάνειν, 15
 ἀλλ' ἐκεῖνον ἀναλαμβάνοντας τούτου μεταλαμβάνειν κατὰ
 τὸ διδόμενον, εἴτα μεταβαίνειν ἐπὶ τοῦτον ἀπ' ἐκείνων,
 οὗ χωρὶς οὐδεμίαν ἀρχὴν [ἀπ'] ἐκείνων οὐδ' ἔφοδον εἶναί
 φησι.

10. Τὸ πρὸς τὰ ἐναντία διαλέγεσθαι καθόλου μὲν οὗ 20
 φησιν ἀποδοκιμάζειν, χρῆσθαι δὲ οὕτω παραινεῖ, μετ'
 εὐλαβείας ὥσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις, μὴ μετὰ συνη-
 1036 γορίας | ἀλλὰ διαλύοντας αὐτῶν τὸ πιθανόν· 'τοῖς μὲν γὰρ
 ἐποχὴν ἄγουσι περὶ πάντων ἐπιβάλλει' φησί 'τοῦτο ποι-
 εῖν καὶ συνεργόν ἐστὶ πρὸς ὃ βούλονται· τοῖς δ' ἐπιστή- 25
 μην ἐνεργαζομένοις καθ' ἣν ὁμολογουμένως βιωσόμεθα,
 τὰ ἐναντία, στοιχειοῦν καὶ καταστοιχίζειν τοὺς εἰσαγο-